

HÜNGÜR HÜNGÜR AĞLADIM

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Salı, 14 Şubat 2017 07:26 -

Kanun hükmünde bir kararname ile üniversite dışına atılan, cüppeleri polis tarafından çiğnenen bilim adamları arasında kahırlarından ağlayanlar var mıdır bilmem. Ağlamışlarsa bile bunun nedeni hükümetin kendilerinden nefret etmesi değil, ihraç listesinin YÖK tarafından yapılmış olmasıdır. Ormanı kırıp geçiren baltanın sapı da ağaçtandır! Elli yıl önce, bugünkü kadar koyu ve azgın olmasa da iktidarda gericiler vardı. Toprak ağalarının ve tefecilerin çıkarlarıyla ABD'nin çıkarlarını temsil ediyorlardı ve emekçilerin çıkarlarını savunan aydınlara göz açtırmıyorlardı. Öğretmen okulundan mezun olup göreve başlayan öğretmenler, "Stajyer öğretmen" unvanının taşırlar. Onların stajyerliklerinin kalkması, ilköğretim müfettişlerinin verdikleri olumlu raporla mümkündür.

1964-1965 Öğretim yılında Karapınar'ın Akçayazı köyünde çalıştığım öğretmenliğimin ilk yılında okuluma gelip derslerime giren, evrakı inceleyen müfettiş, stajyerliğimi kaldırmamıştı. Ben öğrencileri yetiştirmek için olağanüstü bir çaba içinde olduğumu, bununla da kalmayarak köyde bazı sosyal çalışmalar yaptığımı düşünerek müfettişin beni takdir edeceğini sanıyordum. Öyle ki sınıfta sorduğu sorulara öğrenciler başarılı yanıtlar vermişler, matematik işlemlerini de sınıflarının üstünde bir yeterlikle yapmışlardı. Cumhuriyet gazetesi okuru olduğumu öğrenince müfettişin bana çok soğuk davrandığını hissetmiştim. Gene de neden stajyerliğimi kaldırmadığı konusunda kesin bir şey söyleyemem.

Fatsa'nın Yassıtaş köyünde öğretmenliğimin ikinci yılı sonunda da stajyerliğim kaldırılmadı. Bunun görünürdeki nedenini biliyorum. Öğrencilerimin yetişmesi için olağanüstü bir çaba gösterdiğim gibi, Fatsa köylerinde toplum kalkınması bilincini uyandırmak için de çırpınıp duruyorduk. Ertan'la birlikte başladığımız İleri Köy gazetesinin sorumlusuydum. Köylerde açık oturumlar yapıyor, kitaplıklar ve kooperatifler açılmasına çalışıyorduk.

ilköğretim müfettişi Mehmet Bey'in, benim için "200 öğretmene bedel" dediğini duyuyorduk. Müfettişler, stajyer öğretmenlerden okudukları meslek kitaplarının özeti ve bazı mevzuat metinlerini içeren bir dosya isterler. Ben ise, sırf mesleki yayınların özetini taşıyan bir defter veya dosya vermek yerine o yıl okuduğum kitapların özetini taşıyan bir defter verdim. Bu kitap özetleme alışkanlığını Öğretmen Okulunda Türkçe Öğretmeni Mustafa Şahin'den edinmiştik Okuyup özetlediğim kitaplar içinde mesleki olmayan hangi kitaplar olduğunu tam hatırlamıyorum. Okuduğum kitapları yalnız özetlemiyor, onlar hakkında eleştirilerimi de yazıyordum.

BU MİLLET BİR GÜN KURTULACAK, FAKAT...

Ders yılının bittiği günlerde Ordu Milli Eğitim Müdürlüğünden yazılı bir çağrı aldım. Bir konuda görüşmek üzere müdürlüğe gelmem isteniyordu. 1 Temmuz 1966 günü Ordu Milli Eğitim Müdürlüğüne gittim. Müdür, masasının çekmecesinden defterimi çıkardı. Bazı satırların altı çizilmişti.

* Müfettişe böyle bir defter vermişsin. Bunu niçin yaptın? diye sordu.

Böyle bir soru beklemiyordum. Belki de müdürün beni iyi bir iş için çağırmış olabileceğini sanıyordum.

Sükûnetle:

Okuduğum kitapları tanıttığım defter. Bunda ne sakınca var? dedim.

Müdür bu defteri niçin sakıncalı gördüğünü anlatmadı. Yalnız bunun yanlış bir şey olduğu kanısında olduğu anlaşılıyordu.

Bu kez ben:

* Kitap okumak sakıncalı mı? Okumayın mı demek istiyorsunuz? diye sordum.

* Hayır, onu demek istemiyorum, dedi milli eğitim müdürü.

İyice dolmuştum. Gözlerimden yaşlar boşanmaya başladı.

HÜNGÜR HÜNGÜR AĞLADIM

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Salı, 14 Şubat 2017 07:26 -

Ağlamamın nedeni, ben ülkenin aydınlanmasını, kalkınmasını eğitim topluluğundan beklerken, eğitim yöneticilerinin bana karşı gösterdikleri bu anlayışsızlıktı. Köyden yetişmiş Mahmut Makal, Fakir Baykurt, Talip Apaydın gibi kitaplarını zevkle okuduğumuz yazarların başına gelenlerle bu benim başıma gelen arasında benzerlik kurdum.

Kahrımdan ağlıyordum!

Milli Eğitim Müdürü, beni müfettişlerden Galip Bey'e havale ederek onun benimle konuşmasını istedi. Galip Bey'in odasına geçtik. Galip Bey, beni sakinleştirmeye çalışıyordu. Ona dedim ki:

* Bu millet elbet bir gün kurtulacak. Fakat bunda sizin hiçbir payınız olmayacak!

Millet neden kurtulacaktı? Cehaletten kurtulacaktı. Yoksulluktan, sömürülüden kurtulacaktı.

Galip Bey benden bir istekte bulunmadı, ben de ondan bir şey istemedim. Odasından sinirlerim boşalmış olarak çıktım. Defterim de müdürün çekmecesinde kaldı.

Resmi sicilimde 31 Mayıs 1966 tarihiyle "Stajyerlik çalışmaları yetersiz olduğundan stajyerliği kaldırılmadı" kaydı var...

Şimdi düşünüyorum da, özet defterimi müfettişe verdiğim teftiş dosyasına koyarak hata etmiş olabilirim. Fakat öğretmenleri yetiştirmekle, onlara rehberlik etmekle görevli bir müfettişin onu milli eğitim müdürüne yetiştirmek ve stajyerliğimi kaldırmamak yerine, beni çağırması, defterimi iade ederek bunun yerine nasıl bir dosya istediğini anlatması zor muydu?

Yoksa ona hakkımda verilmiş bir kararı mı uygulatıyorlardı? Bunu o zaman düşünmemiştim fakat bunu izleyen gelişmeler bu ihtimalin hiç de yersiz olmadığını düşündürüyor. Bana öğretmenlik yaptırmamaya kararlıydılar...

Fotoğraf, 1966 Nisan sonunda Yassıtaş öğrencilerinin sahneye koyduğu Garipler Köyü oyunundan bir sahne. Tefeci bir politikacı yoksul köylülere nutuk atıyor.